

11.XI. 2024.	PONEDJELJAK <i>Martin, biskup</i>	+ Ivan Krupski + Dragutin Peroković	7 18,30
12.XI. 2024.	UTORAK <i>Jozafat</i>	Za duše u čistilištu + Stjepan i Marija Jančevac, Martin i Mara Bertić	7 18,30
13.XI. 2024.	SRIJEDA <i>Didak Alkantarski</i>	Za duše u čistilištu + Andelka, Slavica, Milica i rod. Danček	7 18,30
14.XI. 2024.	ČETVRTAK <i>Nikola Tavelić</i>	+ Mirko i Jakob Vranić + Marija Husnjak, Elizabeta i Martin Česi	7 18,30
15.XI. 2024.	PETAK <i>Albert</i>	+ Mara, Franjo i Dragutin Valent, Regina i Blaž Majtan + Katica, Jelica i Ivan Prlog	7 18,30
16.XI. 2024.	SUBOTA <i>Margareta Škotska</i>	Za ozdravljenje oca ŽUPNA + Josip Tot	7 11 18,30
17.XI. 2024.	33. nedjelja kroz godinu	Na č. M. B. sv. Antunu, sv. Riti u zahvalu za uslišane molitve ŽUPNA + Danica Prleš, Ružica Diemer i ob. Gorički + Nevenka Gavrilović	7 9,30 11,30 18,30

Nikolu su slavili kao Sveca i mučenika u Franjevačkom redu, a posebno u rodnom Šibeniku. Papa Leon XIII. je 1889. g. odobrio njegovo štovanje, a Pavao VI. svečano je proglašio svecima Nikolu i njegove drugove 1970. g. u Vatikanu, u nazočnosti više od 20.000 Hrvata iz domovine i svih strana svijeta. Kao redovnik i svećenik radom, studijem i molitvom uspio je ostvariti ideal kršćanstva - svetost. Posebno je važno da je bio ispunjen misionarskim idealom, pa je ne štedeći sebe 12 godina bio misionarom u Bosni. Rad s hereticima ("bogumili") pružio mu je bogato iskustvo za kasniji pristup muslimanima u Palestini. Ispunjen Kristovim žarom htio je sljedbenicima islama pružiti istinu o Isusu, koga i oni priznaju prorokom i Božjim poslanikom, ali ne i Sinom Božjim. Dakle, već u XIV. st. fra Nikola je pružio prijateljsku ruku islamskom svijetu. A propovijedajući u Bosni s franjevcima iz raznih europskih zemalja pokazao je svoje široko srce, koje nije bilo sputano uskim regionalnim ili nacionalnim granicama, a rad i mučeništvo s trojicom braće iz Francuske i Italije svakako potvrđuje da je fra Nikola i u životu i u smrti bio otvoren prema svima - od braće franjevaca iz raznih europskih naroda do braće muslimana u Palestini, koje je ljubio, pa je iz ljubavi prema njima prolio svoju svjedočku krv. Hrvatski puk časti Svetog Nikolu kao svojeg nebeskog zaštitnika pa mu se obraća u svim teškim neprilikama pa tako i uz najrazličitije bolesti.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE

Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE

Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE

Obvezatan je tečaj priprave
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI

Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohadamo o
Božiću i Uskrstu.

SPROVOD

Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovoda prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE

Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharistijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:

Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 45 Godina XVII 10. studenog 2024.g

32. nedjelja kroz godinu - godina B

TRAJNA POUKA BEZIMENE UDOWICE

Evangelje: Mk 12,38-44

U ono vrijeme: Govoraše Isus mnoštvu u pouci svojoj:

»Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštira osuda!«

Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. Tada dozove svoje učenike i reče im: »Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak.«

Ostala čitanja: 1 Kr 17,10-16; Heb 9,24-28;

Prvo čitanje trideset druge nedjelje kroz godinu je odlomak iz Knjige Kraljeva. Sveti pisac govori o slučaju udovice iz Sarfate koja, iako siromašna, hranila je proroka Iliju. Najčešće se raznježimo kad pomislimo na to kakvu je udovica lijepu nagradu primila, odnosno da se njena košara i krčag na čudesan način nikada nisu ispraznili, ali nemojmo zaboraviti da svemu tomu prethodila je herojska poslušnost ove siromašne žene da po savjetu proroka dadne sve što ima.

Drugo čitanje je odlomak iz Poslanice Hebrejima u kojem čitamo o Kristovoj jednokratnoj žrtvi kojom je izbrisao grijehe. Ovdje trebamo uočiti dvije stvari: prvo da grijeh više nema vlasti nad nama, ali se pri tome moramo sjetiti da je cijena toga bila žrtva Kristova, zbog čega moramo biti zahvalni.

Evangelje govori o dirljivom slučaju siromašne žene koja je u škrabici ubacila dva novčića, ali kako je to bila sva njezina imovina, cijeli svoj život stavila je u ruke Božje. Na to je skrenuo Isus pozornost svojih slušatelja kada je hvalio hrabru vjeru ove žene. Jaz između bogatih i siromašnih česta je tema u Isusovim eshatološkim govorima. Siromašne naziva blaženima i na taj način objavljuje novi sustav vrijednosti. Iz takvog kuta gledanja, nedjeljno evangelje čini se tako jednostavnim i razumljivim, da jedva možemo tomu nešto dodati. Smatramo odbojnim dvoličnost bogatog farizeja koji je pokazujući svoju krepost, u škrabici bacio veliki iznos, ali tako da su to svi mogli vidjeti. Naprotiv, dobranamjerno promatramo siromašnu udovicu koja, gotovo srameći se, u potaji u škrabici spušta svoja dva sitna novčića.

Ovi osjećaji su lijepi i plemeniti, ali ako ovaj događaj iz evanđelja tumačimo samo na ovoj razini, nećemo od njega imati mnogo koristi. Pokušajmo se zbog toga ovom evanđeoskom događaju približiti iz drugog kuta gledanja. Junakinja Evanđelja je siromašna udovica nepoznatog imena. I nehotice, spontano, željni bismo reći kako je dobro da se u ovom svijetu punom filmskih zvijezda i drugih znamenitosti susrećemo s takvim događajem u kojemu glavnu ulogu ima ne bogata znamenitost, već tiho siromaštvo. Jer ako promatramo heroje koje nam nudi televizija i filmovi, tada nam se može činiti da je svijet pun zdravih ljudi, bogatih sportaša i mlađih ljepotica, i ne mislimo da većina čovječanstva nije ni zdrava ni bogata i da pored mlađih živi i mnogo starih ljudi među nama. Zbog toga je dobro znati da Isus misli i na takve. Dok tako redamo svoje misli, nešto nas u ovom evanđeoskom događaju ipak smeta. Gdje je nestala ova starija žena? Ne znamo što se dogodilo s njom, a tako bi bilo dobro znati kako se njen život kasnije odvijao. Je li imala priliku i osobno upoznati Isusa ili je tiho umrla čekajući dolazećeg Mesiju? Najradije bismo nastavili opis iz Evanđelja na sljedeći način: »Tada joj je pristupio Isus, otkrio joj je tko je, kako je onomad učinio u razgovoru sa Samaritankom, poslije čega se žena s radošću priključila drugim ženama koje su bile u pratnji Isusovoj.« Ali to je samo naša želja, konačno ništa ne znamo o sudbini ove žene. Nestala je s povijesne scene, potonula je u moru zaborava. Ali točno ova okolnost nam može ponuditi dragocjene oslonce i u našem životu. Odjednom shvaćamo koliko smo bliski ovoj bezimenoj ženi. Jednog dana i mi ćemo nestati s povijesne scene, a naše ime bit će izgubljeno u moru zaborava. Ali ako bi se naš život sveo na to, lako bismo se obeshrabiли. Ova prispodoba iz evanđelja nas hrabri da u životu proživljenom u vjeri ni sitnice neće otici u zaborav. I ovakav, ljudski gledano »mali« život ima veliku vrijednost.

Ovo evanđelje nam pomaže u razumijevanju da nije važno s kolikom imovinom drugi raspolažu ili koliko tko daruje, već koliko mi dajemo. Našu vrijednost ne određuju drugi, već one mogućnosti koje od Boga dobijemo. Svatko djeluje na temelju svog talenta, svojih mogućnosti i sposobnosti. Zato nije u pravu onaj koji se žali da nema novca, da ne zna lijepo govoriti, da nije sposoban velike stvari sprovesti u djelu. Ono malo što možemo dati, ako to učinimo s iskrenom ljubavi, postaje veliko. Jer Isus vidi i našu dobru namjeru i o tome vodi i računa.

Isus je u dvije rečenice sažeo postupak siromašne udovice. Prvo je izjavio da je dala više od mnogih drugih. Nije važna količina, već namjera Isus je odmah i objasnio smisao svoje tvrdnje: žena je predala sve što je imala. Sa svojim darom Bogu je predala i samu sebe. Svakom daru to bi trebao biti temeljni smisao i cilj. Kako ne možemo predati cijelog sebe, to činimo znakovito sa svojim darom. Dar mora uvijek biti osoban, to jest mora nagovještati tko sam ja drugome i tko je on meni. Prema izvornom tekstu, žena je predala cijeli svoj život. Žena je svu imovinu, podrazumijevajući i sebe samu, položila u Božje ruke.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

SJEDNICA ŽUPNOG PASTORALNOG I EKONOMSKOG VIJEĆA

Sutra, u ponedjeljak, 11. studenog u 19 sati održat će se peta sjednica ŽPV-a i ŽEV-a u ovoj godini.

GODIŠNJE KLANJANJE U NAŠOJ ŽUPI

U subotu, 16. studenog godišnje je klanjanje u našoj župi. Poslije mise u 7 sati izlaže se Presveto do svečane mise u 11 sati. Klanjanje se nastavlja poslije mise do večernje mise u 18,30 sati. Ove godine je klanjanje u subotu pa vjerujemo da će mnogima biti lakše doći tijekom dana zahvaliti Isus za njegovu trajnu prisutnost među nama.

RASPORED ŽUPNOG VJERONAUKA

Prvopričesnici imaju vjeronauk srijedom.

3a i b OŠ Antun Nemčić Gostovinski u 8 ili 15 sati

3c OŠ Antun Nemčić Gostovinski i učenici OŠ Braće Radić u 9 ili 16 sati

Krizmanici imaju vjeronauk petkom

OŠ Braće Radić + OŠ Antun Nemčić Gostovinski 8a u 8 ili 16 sati,

OŠ Antun Nemčić Gostovinski 8b – 8c – 8d u 9 i 17 sati.

JEDNA ZANIMLJIVOST

U prošlom listiću objavili smo imena i prezimena te starost pokojnika koji su umrli u razdoblju od Sesveta 2023. do Sesveta ove godine. U tom razdoblju umrlo je 56 osoba, od toga 30 žena i 26 muškaraca. Prosječna dob umrlih žena je 81,43 starosti, a muškaraca 70,81 starosti što se uklapa u opću statistiku po kojoj žene duže žive.

Sveti Nikola Tavelić i drugovi, svećenik, franjevac, misionar mučenik (1340. – 14.11.1391.) spomendan 14. studenoga

Sveti Nikola, potomak stare hrvatske plemičke obitelji Tavelića, rođio se u Šibeniku. Stupio je u franjevački red u Bribiru, gradu slavnih knezova Šubića. Studirao je filozofiju i teologiju u Zadru ili Splitu. Vjerojatno je neko vrijeme proživio na studiju u Italiji i oko 1365. ređen je za svećenika. Kad je fra Bartul Alverenski, vikar Bosanske vikarije, na poticaj pape Grgura XI. pozvao 1372. g. iz raznih franjevačkih provincija oko 60 učenika i uzornih redovnika za misionare u Bosni, među njima je bio i fra Nikola. Punih 12 godina prolazio je područjem Bosne propovijedajući i svojim uzornim životom svjedočeći Evanđelje. Kasnije će Bartul izvijestiti papu Bonifaciju IX. da su misionari obratili oko 50.000 bosanskih krivovjeraca. U jesen 1383. godine fra Nikola napušta Bosnu, odlazi u Palestinu i nastanjuje se u samostanu na Sionu. Ondje je učio arapski jezik, obilazio sveta mjesta i pripremao se za misionarski rad. zajedno s Svetim Deodatom iz Ruticinija, Svetim Petrom iz Narbonne (Francuska) te Svetim Stjepanom iz Cunea (Italija) nastupio je pred jeruzalemskim kadijom. Osuđeni su na smrtnu kaznu, te sva četvorica podniješe mučeničku smrt 14. XI. 1391. godine. Potanko izvješće poslao je u Europu fra Gerard Chalvet, gvardijan sionski, koji je bio nazočan izvršenju smrtne presude.